

SENTÈNCIA 2002-02 DE 6 DE FEBRER DE 2002

**CASS. Atribució d'una pensió d'invalidesa. Els òrgans jurisdiccionals
no tenen obligació de seguir el parer dels experts**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. C.C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 22 de novembre de 2000, que confirma en alçada la decisió del 2 d'octubre anterior, sol·licitant l'anul·lació dels dos actes administratius juntament amb la seva reposició en situació de baixa mèdica a comptar del 31 d'octubre del 2000 i, subsidiàriament, que li fos atorgada una pensió d'invalidesa com a conseqüència d'un accident de treball d'un 70%.

2.- En la sentència del 24 de juliol de 2001, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. C.C.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 19 d'octubre de 2001, el Sr. C.C. manifesta principalment:

- que posteriorment a la pràctica de les proves pericials practicades en primera instància el seu estat no millora en absolut i tots els especialistes conclouen en que és un invàlid total. Els certificats mèdics acompanyen a la demanda.

Demana per tant el reconeixement d'una IPP sinó del 70%, al menys del 60%.

4.- En la seva contesta de data 9 de novembre de 2001, la CASS manifesta principalment:

- que procedeix que tots els documents que el recurrent acompanya en el seu escrit d'apel·lació siguin declarats impertinents;

- que la patologia que presenta el Sr. C.C. és valorada en 40 punts;

- que el Sr. C.C. no ha provat que la patologia que presenta li impedeixi treballar.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment.

Els elements de prova aportats pel demandant en segona instància no són admissibles, ja que no reuneixen les condicions previstes per l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal . Per tant aquests elements de prova s'han de rebutjar.

Tercer.- Sobre el fons.

En la seva decisió del 2 d'octubre del 2000, la CASS va acordar a l'interessat una pensió d'invalidesa per accident de treball, reconeixent un grau d'invalidesa del 40%. En la primera instància el Sr. C.C. demanava que se li reconegués un grau d'invalidesa del 70%. En el seu recurs d'apel·lació, demana que se li reconegui un grau d'invalidesa "al menys del 60%".

Els perits mèdics han avaluat la incapacitat física del Sr. C.C. en un 40% (veure foli 208), però hi afegeixen un element professional del 10% "tot i considerar la professió del Sr. C.C. (picapedrer)".

Cal recordar que segons l'últim paràgraf de l'article 47 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, "el peritatge és un element d'informació per als òrgans jurisdiccional, que no tenen obligació de seguir el parer dels experts". Podem afegir que l'avaluació de l'element professional no entra dins el camp de competències dels perits mèdics.

De tota manera, el Sr. C.C. no aporta, en segona instància, cap element que permeti justificar una pèrdua d'ingressos.

Per aquest motiu, el recurs s'ha de rebutjar.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS de data 22 de novembre de 2000, confirmant en alçada la decisió de data 2 d'octubre de 2000, es ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.